

MEGJELENIK
MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes száma ára 16 fill.

ABONYI

UJSÁG

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

MEGJELENIK
MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő és kiadó:
TEMESKÖZY GERZSON.
Nyilt-terek, hirdetési díjak és
előfizetések a szerkesztőség-
hez küldendők.

A vámunió és a mai ipar.

Irta: Szávay Gyula,
a debreceni kereskedelmi és iparkamara titkára.

Előre vetik képüket a jövődök életének irányadó óriásai: a fegyveres világszövetségek és a munkás világgazdálkodási területek.

Benne vagyunk az elsöben s bele kell jutnunk a másodikba.

A gondviselés így rendezte sorsunk, hogy történelmünk belekapcsolódjék a központi hatalmakéba, melynek magva, ereje, erkölce Németország.

A harctéren dicsőséges helyre küzdöttük fel magunkat, a szimpátia Németország és Magyarország között teljes.

Ez a kölcsönös szimpátia mozgatja a gazdasági egységbe való sorakozás rugóit is és kedvező teret nyújt a rugók mozgásának az a begyökerezett magyar tudat, hogy Ausztriával való s immár félszázados gazdasági testvéreskedésünk a barátságtalanság jegyében áll.

Mikor a német vámunió jelszava először tette meg útját a birodalmak felett magasán, az alatta levő népek (minden szakértő munka és számítga-

tás nélkül) őszintén, egyszerűen azt mondták: a vámunió csak jó lehet, mert a gazdálkodásnak életet, nagy területen mozgó biztosított életet nyújt és pedig a világ leghatalmasabb nemzetének, a mi jó barátunknak oldalán. A vámuniónak meg kell lennie tehát.

Ekkor jöttek — a gyáriparosok élén az ipargazdálkodási élet szakavatott tudósai és azt mondták:

Akik a vámuniót akarják, nem tudják, mit beszélnek. Az unió kizárt dolog, államjogilag és gazdasági érdekeinket tekintve, egyformán lehetetlen.

S folytak tanácskozások Budapesten, Bécsben, Berlinben s akik arra elmentek és akik arról haza jöttek, egy összemosolygó táborot alkottak, melyből ilyen megjegyzések estek ki:

— Rendben van. Eltemettük. Abszurdum is volt.

És tényleg annak látszott. legalább erről az oldalról. Most egy éve még a bécsi cenzura törölte a »Neue Freie Presse«-ből Láczy Leó karácsonyi cikkét, mert a vámunióról volt szó benne.

A nemzetközi küldötteknek is bizonyos határok közé volt szorítva szava.

Annál szabadabban, szélesebben és hangosabban folyt a tárgyalás abban-

az irányban, hogy a vámunió Magyarország iparát teljesen tönkre tenné.

Ekkor történnie kellett valaminek, amivel időben összeesik Matlekovits nagyszabású előadása az Országos Iparegyesületben. Jelen volt teljes megjelenő díszében a magyar gazdasági kormányzati és tudományos világa.

És a fényes, tudományos, nemzetgazdasági tanulmány, magas és örök igazságokat állapított meg, melyeknek vejele az volt, hogy a vámunió nem is lehetetlenség, nem is öngyilkosság.

Csak vigyázatot és államművészi munkát igényel.

És a Matlekovits előadása óta egészen megváltozott a szelek járása, a vélekedések nyilvánulása.

A vámunió megoldható, sőt talán megoldandó.

Az általános szimpátiákat most már támogatja a magasabb szükségesség. Az elkerülhetetlenség.

Ennek hangulata alatt bátorságot meríthetünk, hogy megmondjuk, miben téves a mai magyar gyáripar vészhanghuzása és sötéttlátása.

A ma élő gyáripar egy részének, jó részének, tényleg veszélyes versenyt támaszt a német ipar.

De viszont hatalmas területet is nyi-

TÁRCA.

Holló a katonasapkán.

Irta: Lévy Mihály,
„A Nap” haditudósítója.

Szerb harctér, november.

A holló határozottan szép állat, csillogó fekete a tolla s ahogy lépked a tarlón, büszke, kecses a járása, még sem szereti senki. Odalenn, a harctéren járók meg éppen nem szívelik. Sőt félnék tőle.

A harctéren, akár a kártyaasztalnál, a legfilozófusabb ember is bobonás. Egy osztrák egyetemi tanárnak, híres neves természetűdősnek nyul szaladt el a lába előtt, keresztül az országúton. A professzor az napra betegnek mondotta magát, ki sem mozdult abból a szerb viskóból, amelybe a stationskommandáns bekvártélyozta. Hát még a holló? Amelyik sereg fölött csapatosan megjelenik, abban a legénynek okosabb lett volna nem születnie. A rutén meg a román baka nyom-

ban keresztet vet magára, ha hollót lát valahol.

Minap, ahogy vonultunk az országúton, nagy csapat holló repült el a fejünk fölött, észak felé. A generális egyik adjutánsa lett rájuk figyelmes. Ott lovagoltam mellette.

— Hollók! — mondta s az arca elborult. Rossz jel!

— Csak nem gondolja komolyan? — kérdeztem.

— Tudja Isten — felelte. Sohasem voltam babonás, de itt azzá lettem. Az élet néha olyan furcsa dologokat művel.

Nyomban elmondott egy történetet a hollókról. Leirom, ugy, ahogy nekem, ott a havas szerb országúton elmondták:

— Volt a seregünkben egy erdélyi ezred. Most már nincs itt, elvitték másfelé. Ebben az ezredben volt egy oláh legény: Panaileszku Juon. Szép szál ember volt. Odahaza, a Retyezát alatt feleségre és két gyereke várta. A gyerekeire különösen büszke volt Panaileszku Juon. Mindig róluk beszélt. Mutogatta az irásukat és ötvényszer is felolvastatta magának minden levelüket. Ő ugyanis nem értett

a betűvetéshez, de a gyerekei iskolába jártak mind a ketten, a fiu is, a leány is és görbe sorokban, esetleg nagy betűkkel írott levelekben értesítettek apjukat az otthoni állapotokról. Panaileszku nem volt gyáva legény. Nem rég előrsön, egymaga üldözöbe vitt egy ellenséges lovat. Le is lötte. Az ezredes az egész század előtt dicsérte meg érte.

Mikor Aranyelovácot bevették és a szerbek megállás nélkül szaladtak előttünk jó darabot, akkor nagy vigasság volt a táborban. Az oláh bakák a templom előtt való nagy téren, amelyen előtte való napon még az ágyuk állottak, vidám kólot jártak dudaszó mellett. Az egész törzskar odagyült, hogy megnézzék a táncot. A legények mindig jobban belemeledtek, s ledobálták sapkájukat, hogy könnyebben menjen a tánc. Mikor vége volt, ment mindenki, hogy felvegye a sapkát. Panaileszkuén egy holló ült. A baka olyan fehér lett, mint a hó, amely ott világít a nagy tetején. Leült a földre. Alig lehetett rabszélai, hogy vegye fel a hollójár. sapkát. Aztán behúzódott a sátorába s akkor se jött

számára s ami kárt szenved északról, megnyerheti haszonban délről, mert a vámunió mai forgalmában már Bulgária és Törökország is benne van.

Azonfelül: nem minden iparágra káros a vámunió, csak egyesekre. Másokra azonban hasznos. Így a nagy agrár érdekekre. Ugy specializálni az állami védelmet nem lehet, hogy külön-külön minden iparágat megvédjen. Az ipartermelés a kapitalizmus egyik vállalkozási munkája. A kapitalizmus felhagy a munkával egy helyen (ahol a helyzet kedvezőtlen) s munkába fog másutt (ahol a helyzet kedvező.)

E mellett a történelmi államhivatás védelme alá eső magyar ipar nem egy és ugyanaz azzal az iparral, ami ma Magyarországon van. A megvédendő magyar ipar az, amely jó részében még nincs is meg, ami azonban megjehet, sőt aminek meg kell jönnie.

A mai magyar ipar egy részének panasza a fenyegető veszély ellen jogos, bár részleges és önző. A panaszkozó ipar érdekelt. Csak egy kis reális része a megteremtendő magyar iparnak és saját érdekeltisége hangoztatásával nem jogosult egy nagyobb és általánosabb ipari fejlődés megteremtését akadályozni.

Kárpótlást kérhet csak magának, olyan intézkedést, mely kártalanítja a helyzet rászakadó nyomását egyénileg őt, míg a viszonyokhoz képest átszerveződik.

Kis és magánérdekek nem akadályozhatják a nagy és általános államgazdasági kialakulásokat.

elő, amikor délben ebédhez hívtak az ezred kurtjé. Előrsőket küldtek fel a hegyekre és Panailezskunak is fel kellett volna kapaszkodnia a sziklák közé posztjának. Az emberre nem lehetett ráismerni. Megrokkant ezen az egy napon.

— Beteg vagy Juon — kérdezte a hadnagy.

— Nem én, hadnagy ur — volt a válasz.

— Akkor hát mi bajot?

— Reggel holló ült a sapkámom, hadnagy ur! — mondta.

— Szamar vagy te Juon! A holló csak 'van madár, mint a többi. Az ember elhessegeti, ha ráül a sapkájára. No, csak menj fel a hegyre, fiam, meglátod nem lesz semmi bajod!

— Nem-e? — felélte a baka, de azért ment. A parancs parancs s a hadi törvények előtt az ember igen védekezhetik az ember, hogy megvédje az engedelmességét, mert reggel holló ült a sapkájára. Panailezsku elment. A hadnagy, aki a sarkon nevetett, mikor messzebb volt, azt mondta:

— Nem adok a életéért egy fabatkát! De nem engedhetem meg, hogy itthon marad-

A gazdasági tudomány és állam-művészet keresse ki a maga csendes napjait és bizza rájuk a német vámunió megalkotását.

H I R E K

— Adakozzunk az abonyi elesett hősök emlékszoberára!

— **Hőseink szobrára.** Győre Mózes föld-birtokos, takarékpénztári igazgató, kedves emlékünke élő fia dr. Győre Pal nevenapjának évfordulóján 100 koronát juttatott hozzánk hőseink itt emelendő szobor alapjára. Mielőtt e nemes elhatározás eredményét hálás köszönettel nyugtázzuk, ama kérésünknek adunk kifejezést, hogy támogassák közönségünk a kegyeletes célt, nehogy mi legyünk az utolsó, akik haláinkat lerőjűk hőseink dicső emléke iránt akkor, midőn az eszme legelső szikrája ismét pattant ki s terjedt szét az országban. A lenti összeg a takarékpénztár betétjeül helyeztetett el.

— **Halálozás.** A Magyarországi Munkások Rokkant és Nyugdíjgyűlésének központja tudatja az összes tagokkal, hogy Pethő Sándor főtitkár, ki az abonyi fiókegyelet megalakulásánál oly lelkes tevékenységet fejtett ki, f. évi január hó 23-án meghalt. Közel félmillió becsületes munkás gyászolja őt.

— **A rokkant katonáknak** állásba juttatása körüli leendőket a belügyminiszter 41.492—1895. sz. rendeletével, a m. kir. rokkantügyi hivatalra bízta, az érdekeltek tehát oda fordulhatnak megfelelő támogatásért.

— **Az elesettek hagyatéka portómentes.** A kereskedelmi miniszter akként intézkedett, hogy a háboruban elesett katonák hagyatékát tartalmazó postacsomagok és pénzeslevelek portómentesen küldhetők az illetékes hagyatéki hatósághoz, vagy a hősi halált halt családájához. Ez a kedvezmény csak Magyaror-

ron. Hova lenne a fegyelem, ha valakit felmentenék a szolgálat alól, mert holló ült a sapkáján?

Panailezsku Juont többé nem látta senki. Másnap reggel nem volt a posztján. Keresték, nem találták. Mostanában olyan olcsó az emberélet, hogy egy-egy eltűntet nem keresnek napokig. Ha két-három napig nem kerül elő, egy emberrel kevesebbet írnak bele a standlistába s egygyel többet a veszteségi lajstromba. Azzal vége.

Panailezsku nem került elő. Másnap levél jött számára a Retyezát aljáról:

— Reméljük, hogy édes apánk is jó egészségben van, mint anogy mi is jó egészségben üdvözöljük.

A levelet felolvasták a tisztli menaszban. Mindenki elkomorodott. Az ezredorvos szólalt meg elsőnek:

— Eh, csodák nincsenek! Az az ember rémületében megzavarodott és beleszaladt valamelyik szakadékba.

Lehet. A szászvárosi bakák azonban nem hiszik és azóta még később szívelik a hollót.

szág belterületére s a Boszniával s Hercegovínával való forgalomra érvényes.

— **A kukorica.** A hivatalos lap szombati száma közli a kormány 322. számú rendeletét, amely újra és végleg szabályozza a kukorica forgalomba hozatalát. Eme rögtön életbelépő rendelet szerint ezentul tengerit kizárólag csak a H. T. vásárolhat, illetőleg a társaság részére annak bizományosai vehetnek kukoricát. Semmiféle magánfogyasztónak tehát nincs többé vásárlási joga.

— **Él-e vagy nem?** Általános részvételt keltett annak idején a leverő hir, mely hivatalos értesüléseken alapult, sőt mint megállapított tény, hagyatéki eljárást is vont maga után, hogy Vigh József, egyik fiatal gazdálkodónk a harc téren szerzett sebében az indiai barakk kórházban, 1914. dec. 14-én meghalt. Családjának tagjai fel is keresték sírját s most tetemének hazahozatalán fáradoztak. És ime, a foglyokat gyámolító hivatal most értesítette nejt, hogy férje, mint orosz fogoly, Andisaan tartózkodik és — egészséges. Anyakönyvezetőkön rögtön megindította az eljárást a dolog felderítése tárgyában s nem lehetetlen, hogy az előbbi álláspontnál van a tévélés, amire volt egy eset már.

— **Kapzsizág.** Ennek a betegségnek is a háboru a szülője. Ha türehtetlen az élelmiszer ára, akkor maximálásért kiabálunk. Ha megmaximálják az árakat, akkor meg nincs áru, mert visszatartja a kíméletlen, lelkiismeretlen spekulációt, a kapzsizág és ez így van nálunk kicsiben a tyukól, meg a kamra körül, úgy van nagyban, a gyárak és raktárak körül. A kormány a petroleum árának szabályozásával akarta elejét venni a szemtelenség fokozásolt spekulációnak, s az eredmény? A nagyban eladók visszatartják az árut s nem telik bele két hét, nem lesz petroleum. Ám de van rendőrség és csendőrség, mely kutathatná a készleteket a nagy raktárakban, a spekulánsokat pedig ott, ahol nagybankokkal fizetik az élvezeteket.

— **A kártya nyereségek alkonya.** A bécsi legfelsőbb törvényszék egy elvi jelentőségű döntvényében kimondta, hogy hazárdjátékból származó veszteséget, a vesztett fél követelésére vissza kell fizetni. Ez a döntés pedig csak ártatlan huszonegyes játékból származott nézeteltérésre hozott. Hogy lehessen most már boldog a magyar?

CSARNOK.

Szerbia szent földje.

Péter király, Pasics és mind e nagyok mint a földönfutók hagyták el országukat, a szerb királyság volt és nem lesz. Szinte elképzelhetetlen számunkra, milyen érzés lehet az, ha valaki független hazáját így elveszti, azt a hazát, amelyet vérral szereztek, vérral szenteltek meg és véres veszteségekkel vesztettek el.

Mert, ahogy nekünk szent föld a mohácsi ország földje, úgy volt szent a szerbeknek is országuk egy része, amelyen azonban ma már a mi katonáink állomásoknak, a mi intézményeink rendezkednek be.

Szerbia szent földje a Morav egyik mellék folyójának, az Ibarnak a völgyében kezdődik. Ott vannak a régi szerb császári várak, kolostorai, csatamezői, ott alusszák a szerb nép első milliós is örök álmukat, ott láthatók a középkori Stalaoz várának romjai, amely a tizennegyedik században a törökök vendelizmusának esett áldozatul. Ott terül el a csatamező, ahol 1800-ban az oroszoktól támogatott szerbek megverték a törököket, Valike Lerden és Petrovics Czerny György, a Karagyergovics dinasztia megalapítójának vezérlete alatt. Innen egy órára van a mostani háborúban sokat emlegetett Kruzevac városa, Lázárnak, a híres szerb királynak székvárosa, aki 1389-ben a rigómezei csatában a törökök fogságába esett s akit sok szerb vízzel együtt kivégeztek. Pár év óta messziről látható emlékmű hirdeti a szerbek kegyeletét, de a régi királyi kastély már rég romokban hever, pár dűledező fala és egy összetört kapu emlékeztetnek a kis város régi énykorára.

Harminc kilométernyire onnan van a ljubortinai kolostor, amelynek kriptájában nyugszik alapítója, Lázár cár felesége. A Kraljevótól délre levő sicsai kolostorban koronázták a 13-ik és 14-ik században a szerb királyokat. A szent Száva tiszteletére emelt szép templomban még megvannak a régi freskók, közülük ill. István Szerbia első koronázott királya, Amikor Péter király, Sándor király és Draga holttestein keresztül a trónra lépett, restauráltatta a szép freskókat és ősi szokás szerint ő is Sicsában koronáztatta meg magát.

Vadregényes hegységen keresztül vezet az út a szerbek legnagyobb szentségéhez: a studenicei kolostorhoz. Nehány paraszt kunyhó és zarándok ház helyezkedik el a várszerű kolostor lábánál, amelyet Nyemanye Istvánnak, a szerb dinasztia ősapjának tiszteletére alapított és ahol örök álmát alussza. István király élete utolsó évében Althesz hegyére zarándokolt, megalapította ott a most is szerb szerzetesek által lakott Chilandari kolostort és nem maga is belépett a szerzetbe. Halála után az egyház Szent Simon néven szentté avatta és fia, Száva holttestét Studenicába hozatta. Sirja felé építette azt a gyönyörű templomot fihérmárványból, amely még ma is az ó-szerb byzanci építőművészet legszebb emléke. Itt nyugszik az első szerb király kiaszott holtteste, arany és ezüst szoborművekkel díszített fakoporsóban, amelyet ismét nehéz ezüst koporsó takar. Hívó szerb nem ismer nagyobb boldogságot, mintha megcsokolhatja Szent Simon homlokát és pézért, jó szóért szívesen felnyitják a szerzetesek a kolostort.

Az ezüst koporsót Péter király anyja egy bécsi ötvösműves készítette, de az Obrenovics dinasztia nem tűrhetette, hogy a legszentebb szerb király a leggyűlöltebb ellenségük által felajánlott koporsóban nyugodjék, az ezüst koporsót tehát elrejtették a kolostor pinxében és Szent Simon ismét a régi koporsóban nyugodott.

Miután azonban Péter király Sicsában mekkoronáztatta magát, ismét felhozták az ezüst koporsót és azóta újra benne nyugodott a szerb király hamvai. A kolostort természetesen sűrűn látogatják a zarándokok, akik főképp a templom ezüst koronái és a

szent hamvak iránt érdeklődnek. A babonás szerbek ugyanis szentül hiszik, hogy a szerbesség szentjének csontja oltalmat nyújt lözekek ellen. Szent Sizon legparányibb csontocskája sebezhetetlenné teszi azt, aki magánál hordja.

Egy napon a leghírhedtebb rablóvezér kereste fel a kolostor archimandritáját és kérte, adjon el neki egy ilyen amulettet. A szerzetes felháborodva kiutasította a rablóvezért.

De néhány nap múlva rájöttek, hogy a szent hamvaiból egy lábuji hlányzik. Mindjárt sejtették ki volt a vakmerő tolvaj. A rablóvezért elfogták és halálra ítélték. Vallatásakor beismerte bűnét, visszaadta a kolostornak a lábujiat, amelyet helyére illesztettek.

A templomhoz közel szép kápolna van a következő ó-szerb nyelvű felirással:

— Én, Uros István, Isten szolgája, Urosnak, a nagy királynak fia, minden szerb föld és szerb királya, építettem ezt a templomot, a szent és igazságos Joachim és Anna tiszteletére 1314-ben. Az Isten átka és az én átkom. bűnös ember átka sújta azt, aki Krisztusnak ezt a templomát lerombolja.

A törököket alkalmasint megatotta Uros István átka, mert Studenicát megkímélte, úgy szintén ezt a három tucat kisebb templomot amelyet Studenica környékén emeltek vezeklő halandók bűnös tekiük üdvösségére.

Csak Pasicnak nincs még ilyen temploma és bár elvitathatatlanul ő neki volna a legnagyobb szüksége rá, nem valószínű, hogy Studenica környékén már emelhetne valaha ilyen.

HIRDETÉSEK.

Első keresztény temetkezési vállalat Szent István-tér 2. sz.
(Kaszárnya épület)

Ajánlja szolid a és legjutányosabb kiszolgálását

**Kő sirkeresztek,
koszorúk, szalagok felirással.**

Üzletvezető mester az udvarban jobbról. Kiszolgálást éjjel nappal bármikor rendelkezésre áll.

Tiszta, sűrű hárs- és virág-

m é z

is kapható:

Temesközy Gerzson
méhészetéből.

WACHS PÁL SZOLNOK
könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv,
papír és írószer-kereskedése.

Ajánlom villamos-üzemre, új gyors-sajtóval és modern betűanyaggal berendezett illetve megnagyobbított
KÖNYVNYOMDÁMAT
melyben elvállalok mindennemű e szakmába vágó munkákat.

Figyelmeztetés!

A postai csomagokban könnyen romló élelmi szerek továbbításának megelőzésére.

A mostani közlekedési viszonyok mellett a postai csomagok szállítása is hosszabb ideig tart s még a Budapestre szólók is legfeljebb a feladást követő negyedik napon juthatnak a címzettek kezeihez.

Figyelmezteti tehát a posta-igazgatóság a közönséget, hogy a hidegebb idő beálltáig postai csomagokban könnyen romló élelmi szereket, főleg pedig husneműeket ne helyezzen el, mert azok több napig tartó szállítás alatt megromlanak, a posta pedig a megromlott tartalomért kártérítést nem ad.

Budapest, 1915 november 9.

**M. kir. posta- és távirada-
igazgatóság.**

**NYOMDÁMBA ÉS
PAPIRÜZLETEMBE**

EGY-EGY FIJU

TANONCUL
FELVÉTELIK.

MAKULATUR-
papiros métermázsánként 16, 18 és 20 kor. kapható **WACHS PÁL** papirkereskedésében **SZOLNOKON.**

MEGHÍVÓ.

A „Pestmegyei Abonyi Takarékpénztár“

1916. február hó 20-án, vasárnap délelőtt 10 órakor tartja hivatali helyiségében

rendes évi közgyűlését,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása, és a felmentvény iránti intézkedés.

Eselleges alapszabályszerű indítványok tárgyalása.

Abony, 1916. január 22-én.

Az igazgatóság

JEGYZET. Az alapszabályok 57. §-a értelmében a saavazati jogával élni kívánó részvényes köteles a közgyűlést megelőző 6 nap alatt az ül. s-ban meghatározott módon saját nevére írt részvényeket az e célra az igazgatóság által kiküldött bizottságnak bemutatni és igazolványát kivenni.

A „Pestmegyei Abonyi Takarékpénztár“ XLVI. évi zárszámadása 1915. évről.

VAGYON.

MÉRLEG-ROVAT.

TEHER.

	Kor.	fil.		Kor.	fil.
Pénztár készlet 1915. dec. hó 31-én	128694	68	Részvénytőke	320000	—
Váltók (Ebből jelz. biztosítva 1.401631 kor.)	187816	02	Tartalék tőke	47046	67
Jelzálog kölcsönök	637063	—	Nyugdíjalap	35209	92
Előlegek értékpapirokra	22140	—	Betétek	329211	61
Folyószámlán	161300	95	Lombard kölcsön és hátr. kamata	10079	17
Értékpapírok:			Hitelezők	136	—
200000 kor. n. é. 4 % os magyar korona jár. kötvény á 74.50		149000	Átviteli kamatok: váltók, jelz. bizt. váltók, jelz. kölcsönök és előlegek után	36617	19
100000 kor. n. é. 5 1/2 % os hadikölcsön kötvény á 90.15		90150	Betét kamata	7377	94
300000 kor. n. é. 6 % os hadikölcsön kötvény á 96.75		290250	Fel nem vett osztalékok	475	—
4 db. Pesti Hazai első takarékpénztári részvény á 14500 kor.		58000	Vegyések	84	43
250 db. 200 kor. n. é. Gödöllői járási hitelbank részvény osztalékkal á 212 kor. 53000 kor.		—	Nyeremény egyenleg	42160	30
Különféle sorsjegyek	643350	—			
Intézeti új székház	100000	—			
Ingatlanok	16280	—			
Pénzintézeteknél elhelyezett tőkék	175033	—			
Osztárk-Magyar banknál: giró számlán	682	32			
Adósk	2861	66			
Új felszerelés	6400	—			
Vegyések	22	06			
Kamat követelések: pénzintézeteknél elhelyezett tőkék és 4 %, 5 1/2 % és 6 % os jár. kötvények után	5913	60			
	3828398	29		3828398	29

TEHER.

VESZT- ÉS NYERESÉG-ROVAT.

JÖVEDELEM.

	Kor.	fil.		Kor.	fil.
Betét kamatok	145410	68	Nyeremény áthozat a múlt évről	4000	—
10 % os betéti kamata	145410	06	Kamat jövedelmek kölcsönök után	224663	41
Fizetések (az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi fizetéseivel)	13115	—	Pénzintézeteknél elhelyezett tőkék kamata	1731	97
Adó	12994	48	Adómentes értékpapír kamat	24058	33
Polyó költségek	5834	93	Új székház bérjövödelme	4050	—
Vegyes kamatok: alapok, visszleszám. és lombard kölcsönök után	18706	21	Különfelekből	984	13
Napi biztosi díjak	1490	—			
Kétes követelések leírása	4519	50			
Leltári leírás	718	68			
Nyeremény egyenleg	42160	30			
	259487	84		259487	84

Abony, 1915. december 31-én.

A könyvelésért:

A pénztárért:

Vélt Miksa,
üggy. igazgató.Győre Mózes,
ig. tag, h. pénztárnok.

Az igazgatóság:

Szánthó Elek,
ig. elnök.Richter Béla,
h. elnök.

Győre Mózes,

Háy Mór,

Dr. Madarász Adorján.

Ez a zárszámadást részletlen megvizsgáltuk és minden tételében helyesnek találtuk.

Abony, 1915. december 31-én.

A felügyelő-bizottság:

Neppel Ferenc,
elnök.Kostyán József,
h. elnök.

Lévay Mihály,

Akmann Samu.

Havas Samu.